

24. И когато начнѣ да прѣсмѣтнува, докарахъ му единъ длъжникъ отъ десеть тысяцы таланта.

25. И понеже нѣмаше да *гы* плати, повелѣ господарь-тъ му да продадѣтъ него, и женѣ му, и дѣца-та му, и всичко що имаше, и *дѣлгѣ-тѣ* да ся плати.

26. Паднѣ прочее слуга-та, кланяше му ся и думаше : Господи ! имай търпѣніе къмъ мене, и ще ти платѣхъ всичко.

27. И смили ся господарь-тъ на тогози слугѣ, пуснѣ го и прости му заемъ-тъ.

28. Но щомъ излѣзе тойзи слуга, намѣри одного отъ сослужители-тъ си, който му бѣ длъженъ сто пѣнязи ; улови го та го давяше и казуваше : Плати ми това що *ми* си длъженъ.

29. Паднѣ прочее сослужитель-тъ му на нозѣ-тъ му, моляше му ся и казуваше : Имай търпѣніе къмъ мене, и всичко ще ти платѣхъ.

30. Но той не щѣше, но отиде и затвори го въ тъмницѣ, доклѣ да плати дългъ-тъ.

31. И като видѣхъ сослужители-тъ му *това* що станѣ, твърдѣ ся наскърбихъ ; и дойдохъ та казахъ на господаря си всичко що станѣ.

32. Тогази го повыка господарь-тъ му, и казува му : Рабе лукавий, всичкий-тъ онзи дългъ ти простихъ, понеже ми ся примоли ;

33. Не трѣбаше ли и ты да помилувашь сослужителя си, както помилувахъ и азъ тебе ?

34. И разгѣви ся господарь-тъ му и прѣдаде го на мѣчителѣ-тъ, доклѣ да заплати всичко що му бѣ длъженъ.

35. Така и Отець мой небесный ще стори съ васъ, ако не простите отъ сѣрдца-та ваши всякой на брата си прѣгрѣшенія-та му.

ГЛАВА 19.

1. И когато свърши Иисусъ тѣзи думы, трѣгнѣ отъ Галилеѣ, и дойде въ прѣдѣлы-тъ на Иудеѣ, отвѣдъ Иорданѣ.

2. И отидохъ слѣдъ него народъ много ; и исцѣли *гы* тамо.